

ناصر حجازی، قهرمان تازه مجموعه کتاب «انسان‌های کوچک»

آرزوهای بزرگ»

کسی که حرف زور را نپذیرفت

تازه ترین کتاب از مجموعه «انسان های کوچک. آرزوهای بزرگ» درباره ناصر حجازی، قهرمان دنیای فوتبال. است. کتابی که مطابق دیگر آثار آن برای مخاطب کودک و نوجوان نوشته شده و حالانشر فیل روانه بازار کتاب کرده است. این کتاب با قلم مهدی یزدانی خرم و تصویرگری اسماعیل چشرخ منتشر شده و در پشت جلد آن نوشته شده است، «ناصر حجازی از همان کودکی از دروغ گفتن و پذیرفتن حرف زور بیزار بود. شجاعت برایش اهمیت زیادی داشت. برای همین مقابل آدم هایی که می خواستند حق او و دیگران را پایمال کنند می ایستاد. او در شانزده سالگی در تیم دسته دومی «نادر» بازی های درخشانی انجام داد و از مربیان تیم درخواست کرد به او دستمزد بدهند. درخواستی که تا آن را انجام ندادند زیر بار بازی مجانی برای این تیم نرفت. مجموعه کتاب «انسان های کوچک. آرزوهای بزرگ» پیش تر کتاب هایی را درباره «محمد رضا شجریان»، «توران میرهادی»،

«مریم میرزاخانی»، «فروغ فرخزاد» و... منتشر کرده است. همچنین به زودی قرار است رونمایی از این کتاب تازه در کتاب سرای راوی با مدیریت مجتبی جباری، کاپیتان پیشین تیم فوتبال استقلال انجام شود که با حضور حسن روشن، بهتاش فریبا، حسین کلانی، امید رضایی، مهرداد پهلولی و جمعی از بازیکنان و پیش کسوتان تیم استقلال و خانواده ناصر حجازی همراه خواهد بود.

خبرنگار شهرآرا برگزیده کنگره شهدای غواص

آیین اختتامیه دومین کنگره شهدای غواص برگزار شد و برگزیدگان این رویداد معرفی شدند. غلامرضا بنی اسدی از روزنامه شهرآرا، برگزیده اول بخش یادداشت این جشنواره بود. به گزارش ایرنا، آیین اختتامیه دومین کنگره ۱۷۵ شهید غواص چهارشنبه، ۲۰ دی ماه در تالار همایش های کیش برگزار شد و برگزیدگان این رویداد در بخش های پوستر، تئاتر خیابانی، تئاتر صحنه ای، شعر، داستان کوتاه، خوش نویسی، نقاشی خط و رسانه (در بخش های گزارش و یادداشت معرفی شدند.

غلامرضا بنی اسدی از روزنامه شهرآرا با یادداشتی با عنوان «عباسی که دست هایش بسته بود»، برگزیده اول بخش یادداشت این کنگره بود. محمد جواد رنجبر، دیگر خبرنگار مشهدی نیز در همین بخش به عنوان برگزیده معرفی شد.

این جشنواره با محوریت شهدای غواص و در راستای ارج نهادن به فرهنگ ایثار و شهادت، برگزار و تولید آثار ماندگار و تلاش برای بازگویی و به تصویر کشیدن ابعاد ناگفته حماسه آفرینی های شهدای غواص از مهم ترین اهداف این جشنواره بیان شده است.

رونمایی از شعرهایی برای فلسطین

مجموعه شعر «ترانه های وطن و تبعید» در دو جلد باگردآوری و تدوین و ترجمه موسی بیدج در انتشارات سوره مهر به چاپ رسید. به گزارش ایلنا، این مجموعه دو جلدی دربرگیرنده شعرهایی از نام آوران ادبیات فلسطین است که در وطن و در تبعید سروده شده است. این شاعران تمام عمر خود را در بازسازی آرمان خویش و مردمشان سپری کرده اند. بیدج در مقدمه کتاب آورده است: «از شعر فلسطین، تاکنون، به ترجمه آثار دو شاعر به نام های محمود درویش و معین بسیسو بسنده شده است و از دیگر شاعران پراوازه این دیار جز ترجمه هایی پراکنده در دست نیست.» در جلد اول این مجموعه پنج دفتر شعر از «عزالدین المناصره»، «معین بسیسو»، «محمود درویش»، «سمیح القاسم»، «توفیق زیاد» به چاپ رسیده است. در جلد دوم نیز پنج دفتر شعر از «موسی حوامده»، «فدوی طوقان»، «احمد خبوز»، «محمدعلی شمس الدین»، «محمد القیسی» گنجانده شده است. در ابتدای هر دفتر، معرفی جامعی از شاعر و شرح گفت وگویی آن ها با منابع گوناگون آورده شده است. علاقه مندان به ادبیات جهان، دوستداران شعر یاداری، استادان و دانش پژوهانی که به کار نقد و بررسی و ادبیات تطبیقی اشتغال دارند، از مخاطبان اصلی کتاب خواهند بود.

زین قنبر

علیرضا حیدری مدرس ویراستاری

- ناوبراسته ✖
- رئیس پلیس راه استان البرز از رانندگان خواست با سرعت مطمئنه رانندگی کنند.
- ویراسته ✔
- رئیس پلیس راه استان البرز از رانندگان خواست با سرعت مطمئن رانندگی کنند.
- نکته

در فارسی صفت و موصوف به لحاظ جنسیت مطابقت نمی کند؛ بنابراین، «سرعت مطمئن» درست تر است. حتی اگر آن را شبیه صفت معمولی فارسی در نظر بگیریم، باز هم ترکیب بدون «ه» پسندیده تر است.

#زین-قنبر فارسی

سلوک زن ایرانی در داستانی مدرن

کتاب «پاییز از پاهایم بالا می رود» در دانشگاه فردوسی مشهد نقد و بررسی شد

حسینی

گزارش

یک اثر داستانی از نویسنده ای ساکن مشهد پس از گذشت هفت سال از انتشار آن.

بار دیگر نقد و بررسی شد. نشست نقد و بررسی کتاب «پاییز از پاهایم بالا می رود، نوشته لیلا صبحی در دانشکده ادبیات و علوم انسانی دکتر علی شریعتی دانشگاه فردوسی مشهد برگزار شد. این برنامه به همت انجمن مکتب خانه ادبی خراسان و با حضور نویسنده اثر و جمعی از اهالی ادبیات داستانی مشهد در کتابخانه قطب علمی فردوسی و شاننامه دانشکده ادبیات شکل گرفت. کتاب یادشده را نشر چشمه در سال ۱۳۹۵ به چاپ رسانده است.

یک داستان مدرنیستی

نخستین کسی که به بیان دیدگاه هایش درباره کتاب پرداخت، حسین عباس زاده بود که «پاییز از پاهایم بالا می رود» را کتابی مدرنیستی دانست. او گفت: داستان مدرنیستی بیش از پرداختن به یک رخداد به تأثیر آن رخداد بر یک شخصیت می پردازد. در داستان یادشده شخصیتی به اسم ناهید داریم که قرار است به یک روستای دورافتاده به نام اینتگین برود و معلم آن روستا باشد.

بعد از ورود به روستا او با رازی درگیر می شود و قرار است آن را کشف کند.

این داستان نویسنده تصریح کرد: شخصیت اصلی داستان که راوی آن هم هست گذشته ای را با خود می کشاند. داستان مدرن می خواهد جهان درونی شخصیت را به ما نشان دهد و بُعدهای عاطفی و روحی او را برای ما واکاوی کند، چیزی که ما در این داستان هم می بینیم. روایت غیر خطی، بهره گیری

از زاویه دید درونی و شیوه های روایی ای مانند تگویی و جریان سیال ذهن، نوع زبان به کارگرفته شده دلایلی بود که باعث تأکید عباس زاده بر مدرن بودن داستان لیلا صبحی شد. او ضمن انتقاد از آستانه شلوغ و پر از شخصیت کتاب، روی هم رفته آن را اثری موفق ارزیابی کرد که پس از گذشت سال ها از انتشار آن همچنان خواندنی است و تاریخ مصرف ندارد.

حسرت منتقد بر خاکستر آتش نویسنده

در ادامه این نشست، صفیه خدا می «پاییز...» را داستانی خواند که بر خلاف رویکرد شماری از آثار نویسندگان زن، مبتنی بر خشم و میل به انتقام نیست؛ در این داستان، عناصری که بخواهد زن بودن را به یاد ما بیاورد، در روند ورشته طبیعی زیست کار خود رامی کند. تجربه زیسته ای که از زن در «پاییز...» به تصویر درمی آید او

را بازگو می کند و قصه ای که تعریف می کند برای من یادآور معشوق در «غزل ۳» اخوان ثالث است؛ «ای تکیه گاه و پناه / زیباترین لحظه های / بر عصمت و پرشکوه / تنهایی و خلوت من» و این زن بسیار به دل من نشست. این پژوهشگر ادبیات و مدرس دانشگاه اثر نام برده را به نوعی بازتعریف کهن الگوها دانست. او گفت: وجود کسی به همراه شخصیت در کتاب خیلی مرا به یاد قصه چهل گیس و حسن کچل و ماجرای داشتن همزمانی با خودآگاه داشت. ممکن است این امر خودآگاه یا ناخودآگاه اتفاق افتاده باشد. اما من حضور آن قصه را در پس پشت داستان «پاییز...» می بینم که به نوعی از کهن الگوی زن گم گشته حرف می زند.

خدا می نویسدگان را به کوچ نشین های جسور و تجربه گرا و توانمند و وصل به اساطیر تشبیه کرد که می آیند و آتشی روشن می کنند و می روند به منزل بعدی و منتقدان از پی ایشان خاکستر آتش را نگاه می کنند و حسرت می خورند.

معنویت و خوش بینی

به اعتقاد مهناز رضایی (لاچین) کتاب «پاییز...» اثری بود که از نظر بن مایه به جست و جو و مکاشفه

و شناخت توجه دارد. این نویسنده و منتقد بیان کرد، روندی که ناهید در داستان می گذراند مسیر خودشناسی و خلوت او با خود است. عمل او را نمی شود فرار تلقی کرد، بلکه یک بار مسئولیت را بر دوش خود می بیند و اینکه هویت خود را برای خود معنا کند و تکلیف خودش را مشخص کند. او جواب را از طریق و گرته تجربه هایی گرفته که به دست آورده. از داده های محیطی، از آن چیزی که کانت مشهودات دارای ظرف مکان و زمان می خواند. رضایی نگاه نویسنده کتاب مد نظر راهم چون دیدگاه کانت خوشبینانه دانست و تصریح کرد: کانت می گوید شجاعت داشته باش و بشناس و به شناخت برس و به این روند نگرشی امیدوارانه دارد. می گوید ما از تاریکی به سمت نور و از مجهولات به طرف دانایی حرکت می کنیم. این مسیر خیلی خوشبینانه و ایده آل گراییانه است و در متفکران بعد از کانت، از هگل تا فوکو، مورد نقد و تصحیحاتی قرار می گیرد. آن ها دید جامعه شناسانه را به این نگاه اضافه می کنند. البته نگرش کانت معنوی نیست، ولی در این متن ما یک پرتو معنوی را می بینیم که به صورت حمایت کننده، پیدا و پنهان حضور دارد.

نشست نقد و بررسی کتاب «آوای مرغ آمین، نیما یوشیج و آثارش» برگزار شد

نیما، خالق ساختارهای نو

دور ماند و به آن تشخیص بخشید.

نیما و گروه های مختلف مخاطبان

کامیار عابدی، منتقد ادبی، در حوزه نیماشناسی و مخاطب شناسی آثار نیما یوشیج سخن گفت؛ در نگاه معمول، نیما یوشیج را شاعری نوگرا و در تقابل با سنت می شناسند. این شناخت درستی از نیماست، اما شناخت جامعی از او نیست. نیما یوشیج را باید از ویژگی های شعرش و طیف مخاطبان صدساله او شناخت. از سال ۱۳۰۰ خورشیدی که نخستین کتاب خود را به چاپ رساند تاکنون.

جسارت نیما در رویارویی با سنت، سبب شد تا در ابتدا دانشگاهیان روی خوش خود را به او نشان ندهند. فروزانفر، یزدگردی، مظاهر صفای و امیرپانو کریمی از جمله استادانی بودند که در کلاس های خود الطاف چندانی به نیما یوشیج نداشتند. در مقابل، استادان نوگرایی چون زرین کوب، غلام حسین یوسفی، شفیع کدکنی، پورنامداریان، حمیدیان، طبیب زاده، بهرام پور و دیگری از این دست، با نگارش و انتشار مقالات و کتاب هایی درباره نیما، باعث تغییر فضای سنتی و صلب دانشگاه شدند. تلاش این استادان نوگرا، توجه مخاطبان دانشگاهی یا افراد باگرایش و اندیشه دانشگاهی را به نیما یوشیج جلب کرد.

این کتاب برای مخاطب داخلی و خارجی مفید است امید طبیب زاده، زبان شناس، درباره مجموعه مقالات کتاب «آوای مرغ آمین، نیما یوشیج و آثارش» گفت: این کتاب، مجموعه مقالات و سخنرانی هایی را که سال ۱۹۹۵ میلادی در انجمن مطالعات خاورمیانه، در واشنگتن ایراد شد، شامل می شود. کامران لطف و احمد کریمی حکاک، این مجموعه را سال ۲۰۰۴ میلادی و در قالب کتاب «آوای مرغ آمین، نیما یوشیج و آثارش» گردآوری کرده اند و به زبان انگلیسی، در انتشارات «بریل» به چاپ می رسانند. مخاطب اصلی این کتاب غیر ایرانی هستند؛ اما از آنجا که پس از نیما یوشیج و صادق هدایت،

ریشه های ادبی ما تنها در فرهنگ خودی نیست و بخشی از آن به خارج از مرزهای ایران نفوذ پیدا می کند، محتوای این کتاب می تواند برای مخاطب داخلی نیز مفید و سودمند باشد.

زندگی نامه ای ظریف و خواندنی

احمد رضا بهرام پورعمران، منتقد ادبی، کتاب «آوای مرغ آمین، نیما یوشیج و آثارش» را یکی از «کتاب برتری دانست که درباره نیما نوشته و منتشر شده است. نخستین مقاله کتاب «آوای مرغ آمین، نیما یوشیج و آثارش»، زندگی نامه نیما به روایت احمد کریمی حکاک است. بهرام پورعمران، درباره این زندگی نامه گفت: زندگی نامه نیما را می توان بایک جست و جوی ساده به دست آورد، اما نگاه ظریف کریمی حکاک و پرداختن به بخش هایی از زندگی نیما در کنار آرای نظری و اشعار او، که پیش تر به آن توجه کمتری شده بود، این مقاله را خواندنی کرده است.

فقدان فضای انتقاد در جامعه و آثار آن بر نقد ادبی

سهراب طاووسی، مترجم کتاب «آوای مرغ آمین، نیما یوشیج و آثارش»، درباره وضعیت نامطلوب نقد ادبی در حوزه تألیف و ترجمه آن در ادبیات امروز فارسی گفت: فقدان فضای انتقاد در جامعه، یکی از عوامل اصلی وضعیت نامطلوب نقد ادبی، در ادبیات امروز فارسی است؛ این نبود فضای انتقادی، تنها محدود به سیاست نمی شود و در حیطه اجتماعی نیز وجود دارد. این مسئله ای است که ریشه در تاریخ ادبیات ایران دارد. آن چنان که ما بزرگانی چون حافظ، سعدی، مولوی، فردوسی، فروغ فرخزاد، شاملو و

نخستین زندگی نامه نیما به زبان انگلیسی

زبان مران، تلفظ، مؤلف مقاله «ایدئولوژی و خودنگاری در شعر نیما یوشیج» و یکی از دو گردآورنده کتاب «آوای مرغ آمین، نیما یوشیج و آثارش» با پیام تصویری این نشست را همراهی کرد. وی در این پیام گفت: این برای نخستین بار بود که چنین زندگی نامه چند بعدی و تحلیلی که در عین حال بری از تمجیدهای ایدئولوژیک و احساساتی بود، درباره این شاعر، به زبان انگلیسی نوشته و چاپ شد.

